

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XLVII. An & ex quibus temporibus poſit distinctio inueniri inter
humanos, eos Spiritus, qui loca infestare solent?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

aut admodum paruum leuamen prodesse. quemadmodum ex iis, quæ posterius dicturi sumus, manifestum erit.

7. Quocirca quod quidam docent, iis locis, ubi olim religio Catholica, nunc Hæresis sedem habet, Spirituum molestias non obseruari; quæ olim erant frequentiores; omnino de horum Spirituum molestiis intelligi credimus. cæteroqui alios, vel damnatorum hominum, vel Dæmoniorum Spiritus Hæreticis pacem fauere & relinquere, quæ probet, nulla est causa.

CAP. XLVII.

An, & ex quibus temporibus, possit distinctio inueniri inter humanos, eos Spiritus, qui loca infestare solent.

1. **I**nfirmum diximus esse cap. 35. & non satis certum iudicium, quo ex *Temporibus* distinguantur Spiritus Dæmoniorum & humani. Infirmum quoque & non certum, quod hic humanos Spiritus prodit & distinguit: Quia tamen quantum, quantum illud sit, si cum aliis coniungatur, vires accipit; etiam hic, si non magni faciendum, certè non fuit omitendum.

2. Et, nisi fallimur, *tribus temporum*, quæ posuimus, *differentijs* purgandos Spiritus à damnatis quodam modo possumus distinguere; luce diei, diuturnitate molestiarum, & sanctitate: ut scilicet, quando iam constat humanos Spiritus esse, qui apparent & molestant, ex ea probabile sit, purgandos esse, non damnatos; quod inter diu obseruentur; quod diuini sunt molesti; quod sacris temporibus nobis adsint.

3. Dum hæc asserimus; non negamus, quin & noctibus hi ipsi purgandi Spiritus adesse possint: similiter breuiori tempore esse molesti; atque etiam profano. Docemus hæc tempora, nocturna inquam, breuiora, atque profana, magis Spiritibus damnatis conuenire: contraria verò, tanquam sibi peculiari ratione conuenientia postulare Spiritus purgandos.

4. *Dies* refugiunt damnatorum hominum Spiritus: quia latere cupiunt: amant *noctes*, quia malè agunt, ideoque hostes sunt lucis Spiritus purgandi, si *noctes* quærent, non ut lateant quærent; sed ut necessitates suas mortalibus commodius explicent. *Dies* verò non refugiunt, si proposito suo intelligant seruire posse.

Diuisus.

Diuturnitate molestiarum superare videntur damnatos purgandi. Quamobrem autem? quia cum in damnatorum Spirituum, cum viventibus, molesta consuetudine id propositum sit, ut miseria ipsorum mortalibus innotescat; tandiu illa erit permittenda, quam fuerint, qui mortuus non fuerint, apud quos infames reddi possunt: his deficientibus, cur rebus viventium interesse debeant, quæ vrgeant, rationes magnæ non sunt. At purgandas proposita sunt viventium patrocinia, quæ ipsis, etiam ab ignotis, possunt communicari & impendi; ideoque multis post mortem annis.

Scio esse quosdam, qui tempus purgatoriarum pœnarum volunt esse paucorum annorum; apud quos nostra, quam damus, coniectura infirma est. Sed nobis illorum sententia magis aridet, qui illud producant, nec ita breui apud omnes, volunt esse finiendas. Si breues pœnæ; quomodo probat Ecclesia anniuersaria sacra; quæ pro iis, qui ante centum, & eo plures annos piè in Domino sunt defuncti, offeruntur? Vide Bellarm. Tom. 1. contro. lib. 2. cap. 9.

Denique sacros dies refugere damnatorum hominum Spiritus, ex eo est verisimile, quod socij sint Dæmoniorum, qui & sacra detestantur omnia; & sacrorum omnium umbras. An verò possunt hos fugere spiritus purgandi? Annon præ reliquis expectere, si libera inter sacros & profanos dies detur optio? Spiritus sacri? sacrarum rerum appetentis? quarum consequendarum, si aliis sacris profecto diebus spes est maior? Hæc de Temporibus breuius; propterea quod iudicium ex his petitum infirmius sit.

CAP. XLVIII.

An ex conditione illorum Spirituum, qui certis hominibus infesti esse solent, possit deprehendi, Sitne Spiritus hominis damnati, an saluandi, qui molestus est.

¶ Pus hic pluribus non est. Ex insecutione ipsa, quod humanos Spiritus inter se distinguat, nihil accipitur presidij. Si quid hic est, quod differre faciat, Spiritusque conditionem prodatur, hoc non ex ratione insecutionis, sed ex aliis, quæ cum ipsa conjuncta sunt, habetur.

Præius extra controuersiam est. Quemadmodum boni purgandorum homi-